

pravý skutkový děj, pokud není oběma stranama přiznán. Uvádí-li obžalovaný v odpovědi na zmateční stížnost státního zástupce, že všeobecné dohlédací právo státu nenáleží k oněm právům, jež § 197 tr. zák. má na mysli, stačí na to odvětit, že ono právo státu, o němž se zmiňuje zmateční stížnost státního zástupce, není totožným se všeobecným dohlédacím právem státu. Stejně neodůvodněnou jeví se býti námitka odpovědi obžalovaného na zmateční stížnost státního zástupce, že by v případě odsouzení obžalovaného pro tento přestupek šlo o překročení obžaloby. Čin obžalovanému za vinu kladený záležel v tom, že obžalovaný předložil procesnímu soudu padělané soukromé listiny, jež sám zhotovil, za tím účelem, by uvedl tento soud a firmu Josef W. v omyl, kterýmž měla tato firma utrpěti na svém majetku škodu 2.000 Kč převyšující. Kdyby bylo při hlavním líčení vyšlo na jevo (§ 262 tr. ř.), že obžalovaný uvedl oním jednáním procesní soud v omyl a že jednal při tom sice v úmyslu podvodném, že však tento jeho úmysl nesměřoval k poškození firmy Josef W., nýbrž že směřoval pouze k poškození státu na onom jeho právu, a kdyby byl nalézací soud v důsledku toho uznal obžalovaného vinným přestupkem podvodu podle §u 461 tr. zák., nebyl by tím překročil obžalobu, nýbrž byl by pouze vzhledem k novým okolnostem při hlavním přelíčení na jevo vyšlým kvalifikoval žalobní čin odchylně od obžaloby. Bylo tudíž zmateční stížnosti státního zástupce, napadající rozsudkový výrok, jímž byl obžalovaný osvobozen od obžaloby pro zločin podvodu podle §§u 197, 200, 201 a), 203 tr. zák., spáchaný na firmě Josef W., pokud výrok ten vztahoval se k použití oněch 3 faktur, jež podle rozsudkového zjištění byly padělané, vyhověti, rozsudek v tomto výroku jako zmatečný zrušiti a v důsledku toho zrušiti rozsudek také ve výroku o trestu a výrocích souvisejících. Ve věci samé nemůže Nejvyšší soud rozhodnouti, poněvadž v rozsudku a rozhodovacích důvodech nejsou zjištěny všechny skutečnosti, jež jest při správném použití hmotného práva položiti za základ rozhodnutí. Není dosud zjištěna trhová cena v době a v místě dluhované dodávky, není zjištěno množství kanafasu, jehož se týkaly padělané faktury, není zjištěno, zda si obžalovaný opatřil zboží v padělaných fakturách uvedené (rozsudek zmiňuje se o objednání tohoto zboží, neuvádí však, zda byla objednávka přijata) a za jakou cenu si je opatřil. Mimo to je třeba nových zjištění po stránce subjektivní. Proto bylo věc vrátiti nalézacímu soudu, by o ní v rozsahu zrušení znovu jednal a rozhodl (§ 288 čís. 3 tr. ř.). Nalézacímu soudu bude přihlížeti k tomu, že dokonání podvodu předpokládá, že došlo k zamýšlenému oklamání. Nepodařilo-li se pachateli oklamati, přichází v případě podvodného jednání v úvahu pouze pokus podvodu.

Čís. 2633.

Okresní cestář jest ve službě (§ 68 tr. zák.) i když zakročuje na vozové cestě u silnice (by bylo oškrabáno bláto před vjezdem s pole na silnici).

(Rozh. ze dne 29. ledna 1927, Zm I 199/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Hoře Kutné ze dne 13. března 1926, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle §u 81 tr. zák. a přestupkem proti veřejným zřízením a opatřením podle §u 312 tr. zák., pokud čelila proti rozsudkovému výroku, jímž byl stěžovatel uznán vinným přestupkem podle §u 312 tr. zák. Naproti tomu vyhověl zmateční stížnosti, pokud čelila proti rozsudkovému výroku, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle §u 81 tr. zák., zrušil napadený rozsudek v tomto výroku, jakož i ve výroku o trestu a výrocích s ním souvisejících a věc vrátil soudu první stolice, by ji v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl, přihlížeje při novém vyměření trestu k právoplatné části rozsudku. V otázce, o niž tu jde, uvedl v

d ů v o d e c h :

Zmateční stížnost, jež poukazuje ve svých vývodech k tomu, že obžalovaný pronesl výroky za vinu mu kladené a předsevzal ostatní činy za vinu mu dané z části nikoli na okresní silnici svěřené dozoru přísežného okresního cestáře R-ého, nýbrž mimo tuto silnici, je toho názoru, že cestář R. nebyl ve službě, zakročuje proti obžalovanému nikoli na okresní silnici, nýbrž mimo ni. Tato námitka není odůvodněna. Poněvadž rozsudek v rozhodovacích důvodech zjišťuje, že příslušná okresní správní komise nařídila všem cestářům, tedy i R-ému, by v době řepní kampaně toho dbali, by rolníci nevyváželi s pole bláto na silnici a vždy před vjezdem na silnici bláto oškrábali, byl přísežný okresní cestář R. formálně oprávněn zakročiti proti obžalovanému za oním účelem již v době, kdy obžalovaný vyjížděl s pole na silnici, a byl zejména oprávněn k tomuto zakročení i mimo silnici, na niž obžalovaný vyjížděl. Podle toho konal přísežný okresní cestář R. službu i tenkrát, když podle oněch skutkových zjištění rozsudkových vyzýval obžalovaného mimo okresní silnici, avšak v její blízkosti, totiž na cestě, kterouž obžalovaný vyjížděl na okresní silnici, k očištění kol povozu.

Čís. 2634.

»Vniknutím« (§ 83 tr. zák.) rozumí se každé vstoupení do domu nebo příbytku jiné osoby, které se stalo proti vůli oprávněného, ať již vůle byla projevena výslovně nebo bylo jí podle celého stavu věci předpokládati.

Pro pojem »vykonání násilí« stačí jakékoliv násilí fyzické nebo psychické na osobě oprávněného nebo jeho lidech domácích a jakékoliv fyzické násilí na statku oprávněného. Násilí na osobách může záležeti i v nebezpečném vyhrožování.

Ke skutkové podstatě druhého případu §u 83 tr. zák. se nevyžaduje, by osobě, do jejíhož domu nebo příbytku pachatel vnikl, byl odpor proti pachateli znemožněn.